Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX. Warszawa, 24 grudnia 1937 r. Nr 68.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

586.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 listopada 1937 r. o zaliczkach na uposażenie dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie §§ 13 i 44 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) i § 4 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 marca 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o utworzeniu funduszu zaliczkowego dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 91) zarządzam, co następuje:

§ 1.

(1) Z funduszu zaliczkowego, utworzonego rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 1 marca 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 91), mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie, zwane w dalszym ciągu zaliczkami, pracownikom etatowym i stałym, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1) i 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposaże-

niu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24).

(2) Zaliczki na uposażenie nie przysługują pracownikom, odbywającym służbę przygotowawczą na stanowiska etatowe (praktykantom), pracownikom pozostającym w stanie nieczynnym, zawieszonym w służbie, pozostającym na urlopie bezpłatnym i pracownikom, którym wypowiedziano stosunek służbowy.

§ 2.

(1) Zaliczki mogą być udzielane:

a) na cele konsumpcyjne, jak np. na kupno odzieży,

b) na wydatki, nie związane z potrzebami życia codziennego, jak np. na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią członków jego rodziny, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, na kupno niezbędnych ruchomości, na pokrycie kosztów ogłoszenia pracy naukowej lub odbycia podróży naukowych,

c) na koszty budowy własnego mieszkania.

(2) Zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania mogą być udzielane pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia jeżeli:

1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów i

2) sami lub do spółki z rodziną, z którą prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęli budowę mieszkania na własność albo są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym.

(3) Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden. Przy udzielaniu zaliczek tych należy uwzględniać przede wszystkim pracowników, znajdujących się w wyjątkowo niekorzystnych warunkach mieszkaniowych (np. pracownicy mieszkający poza granicami miejscowości w której pełnią służbę itp.).

§ 3.

(1) Pracownik, ubiegający się o zaliczkę, winien szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Przyznanie zaliczki oraz jej wysokość jest zależna od uznania władzy, uprawnionej do udzielania zaliczek.

(2) Udzielenie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych przypadkach, jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

§ 4.

(1) Zaliczki przyznaje się pracownikom, zatrudnionym w kraju w złotych, a pracownikom zatrudnionym na obszarze W. M. Gdańska w guldenach gdańskich do wysokości:

1) na cele konsumpcyjne — 2 miesięcznego uposażenia,

2) na wydatki, nie związane z potrzebami życia codziennego — 3 miesięcznego uposażenia,

3) na budowę własnego mieszkania — 6 miesięcznego uposażenia.

(2) Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się uposażenie zasadnicze wraz z zasiłkiem wyrównawczym i dodatkiem lokalnym.

(3) Zaliczki, przekraczające 3-miesięczne uposażenie mogą być udzielane bez poręczenia pracownikom, którzy nabyli już prawo do zaopatrzenia emerytalnego, tj. którzy mają już 15 lat wysługi emerytalnej. Od pracowników, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych lub którym w razie zwolnienia ze służby nie przysługuje prawo do 3-miesięcznej odprawy, należy żądać przy przyznaniu zaliczki, przekraczającej 3-miesięczne uposażenie, na całą kwotę udzielonej zaliczki, zabezpieczenia hipotecznego lub poręczenia dwóch wypłacalnych ręczycieli; ręczycielami mogą być również pracownicy, posiadający prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

(4) Pracownikom, którzy nie nabyli jeszcze praw do zaopatrzenia emerytalnego, a którym w razie zwolnienia ze służby przysługuje prawo do 3-miesięcznej odprawy, mogą być udzielane zaliczki, przekraczające 3-miesięczne uposażenie, za zabezpieczeniem hipotecznym lub poręką 2-ch ręczycieli na kwotę przewyższającą 3-miesięczną zaliczkę.

(5) Do podań o udzielenie 6-miesięcznych zaliczek na budowę domu, należy dołączyć plan budującego się mieszkania lub jego fotografie, zaświadczone przez władze administracyjne, a w razie braku tych załączników, urzędowe zaświadczenie władz administracyjnych, określające wielkość budynku i stan, w jakim znajduje się budowa.

§ 5.

(1) Zwrot zaliczki, udzielonej pracownikom, pełniącym służbę w kraju lub na obszarze

W. M. Gdańska do wysokości 1-miesięcznego uposażenia, następuje w najwyżej 12, zaliczki, udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia, w najwyżej 18, zaliczki, udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia, najwyżej w 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze ponad 3-miesięczne uposażenie, najwyżej w 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

(2) Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, następującego po przyznaniu zaliczki.

§ 6.

(1) Przyznawanie zaliczek w ramach funduszu, wyznaczonego przez Ministerstwo Komunikacji, należy do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych (biura), w której okręgu (w którym) dany pracownik jest zatrudniony, z wyjątkiem Dyrektorów Kolei Państwowych i naczelników biur, podległych bezpośrednio Ministrowi Komunikacji, którym zaliczkę przyznaje Ministerstwo Komunikacji.

(2) Przyznanie zaliczek, przekraczających 3 miesięczne uposażenie, wymaga uprzedniej zgody Ministerstwa Komunikacji.

§ 7.

W razie rozwiązania stosunku służbowego bez prawa do zaopatrzenia emerytalnego potrąca się niespłaconą zaliczkę w całości, a w razie niemożności potrącenia, żąda się i dochodzi jej zwrotu.

§ 8.

W razie śmierci pracownika przed spłatą zaliczki, dług z tego tytułu obciąża jego spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku, zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

§ 9.

Umorzenie nieściągalnych rat zaliczek reguluje rozporządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 stycznia 1931 r. Nr II/3/6070/30 (Dz. Urz. M. K. Nr 3/31, poz. 23).

§ 10.

Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz, asygnujących uposa-

§ 11.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 maja 1936 r., Nr P. 7/54/4/36, o zaliczkach na uposażenie dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. Urz. M. K. Nr 32, poz. 155).

Nr P. 6/54/10/37

587.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 grudnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkach służbowych pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." na niektórych stanowiskach służby wykonawczej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządza się co następuje:

§ 1.

(1) Pracownicy, pełniący służbę na niżej wymienionych stanowiskach służbowych otrzymują następujący dzienny dodatek służbowy:

1 Nr porz.	2 Stanowisko służbowe	3 Jednostka służbowa	4 Wysokość dodatku w zł
1	Starszy dyspozytor ruchu		1,30—2,00
2	Dyspozytor ruchu		1,10—1,60
3	Dyspozytor elektrotrakcji		1,60
4	Dyspozytor elektrowozowni		1,30
5	Dyspozytor wagonowni		1,30
6	Dyżurny ruchu I i II kl.	stacje I kl.	1,10—1,60
		stacje II kl.	0,80—1,10
		stacje III kl.	0,80
		stacje IV kl.	0,50—0,80
7	Rezerwowy dyżurny ruchu I kl.		1,00
8	Rezerwowy dyżurny ruchu II kl.		0,60
9	Dyżurny elektrotrakcyjnej podstacji kierowniczej		1,00
10	Dyżurny podstacji elektrotrakcyjnej		0,50
11	Kierownik biura telegrafu		0,50—1,00
12	Starszy rewident wagonów		0,60
13	Rewident wagonów		0,50
14	Blokowy		0,50
15	Nastawniczy	stacje I, II i III kl.	0,50
16	Starszy zwrotniczy	stacje I, II i III kl.	0,50
17	Ustawiacz		0,50
18	Zwrotniczy	stacje I kl.	0,50
		stacje II i III kl.	0,30
19	Kierownik eksp. bagaż.		0,80—1,10
20	Taksator	ekspedycje towarowe I kl. i ekspedycje towarowe II kl. na stacjach granicznych	1,30
		inne ekspedycje towarowe II kl.	0,80
21	Kasjer biletowy	stacje I kl.	0,60—1,00
		stacje II kl.	0,60
		stacje III i IV kl.	0,50
22	Zawiadowca stacji handlowej		0.60
23	Kasjer bagażowy	stacje I kl.	0,60—1,00
		stacje II kl.	0,60
		stacje III kl.	0,50
24	Deklarant ajencji celnej		1,00—1,30
25	Kasjer ajencji celnej		1,00

(2) Dodatek służbowy w wysokości, ustalonej wyżej w ust. (1) rubryka 4. Nr 7 i 8 dla rezerwowych dyżurnych ruchu I i II kl., otrzymują pracownicy, mianowani na stanowisko dyżurnego ruchu I lub II kl. i wyznaczeni na stałe do służby rezerwowej. Pracownicy ci nie mają prawo do innego dodatku służbowego póki mają charakter rezerwowych dyżurnych ruchu.

(3) Dodatek służbowy w wysokości, ustalonej w ust. (1) rubryka 4, należy się pracownikom etatowym oraz pracownikom stałym pełniącym służbę na zmiany we wszystkie dni tygodnia. Dla pracowników stałych, pełniących służbę na stanowiskach, wymienionych wyżej w ust. (1), tylko w dni powszednie, Dyrektor Kolei Państwowych ustala odpowiednią wysokość dodatku służbowego.

(4) Nastawniczowie i zwrotniczowie, pełniący służbę na stacjach IV kl. nie otrzymują dodatku służbowego.

§ 2.

(1) Wysokość dodatków służbowych w granicach, określonych w § 1 ust. (1) rubryka 4. Nr 1, 2, 6, 11, 19, 21, 23 i 24, ustala Dyrektor Kolei Państwowych, biorąc pod uwagę natężenie pracy w poszczególnych jednostkach i na poszczególnych posterunkach służbowych.

(2) Na podstawie dziennej wysokości dodatku służbowego Dyrektor Kolei Państwowych określa miesięczne kwoty tego dodatku dla pracowników, którym za cały miesiąc ka-

lendarzowy (np. lipiec, sierpień) należy się dodatek służbowy w tej samej wysokości, przyjmując jako mnożnik 30 dni (25 dni) w miesiącu i zaokrąglając iloczyn wzwyż do kwoty, stanowiącej wielokrotność 5 zł.

§ 3.

(1) Pracownik, mianowany na stanowisko, wymienione w § 1 ust. (1), nabywa prawo do dodatku służbowego z dniem objęcia służby na stanowisku, wymienionym w § 1 ust. (1), w wysokości, ustalonej dla stanowiska, na którym pełni służbę.

(2) Pracownik, pełniący obowiązki, przywiązane do stanowiska, wymienionego w § 1 ust. (1), a nie mianowany na żadne z tych stanowisk, nabywa prawo do dodatku służbowego od następnego dnia po upływie 30 dni służby na tym stanowisku.

(3) Do okresu, o którym mowa wyżej w ust. (2), wlicza się nieprzerwany czas służby na tym samym stanowisku (np. dyżurnego ruchu I kl.) w różnych jednostkach służbowych (np. na różnych stacjach), bez względu na to, że dodatek służbowy jest dla nich ustalony w różnych wysokościach, oraz nieprzerwany czas służby na różnych stanowiskach, uprawniających do dodatku służbowego.

§ 4.

(1) Dodatek służbowy nie należy się pracownikom:

1) pozostającym w stanie nieczynnym,
2) zawieszonym w pełnieniu służby,
3) nie pełniącym z jakiegokolwiek powodu co najmniej przez 30 dni służby na stanowisku, wymienionym w § 1 ust. (1),
4) otrzymującym dodatek funkcyjny.

(2) Prawo do dodatku służbowego gaśnie z dniem zwolnienia pracownika z obowiązków, przywiązanych do stanowiska, uprawniającego do dodatku służbowego.

§ 5.

Dodatek służbowy przysługuje w dalszym ciągu pracownikowi, zwolnionemu ze stanowiska, uprawniającego do dodatku służbowego, jeżeli bezpośrednio po zwolnieniu powierzono mu pełnienie obowiązków na innym stanowisku, uprawniającym również do dodatku służbowego. Pracownikowi takiemu wypłaca się dodatek, przywiązany do nowego stanowiska.

§ 6.

Pracownicy, otrzymujący zasiłek wyrównawczy, mają prawo do dodatku służbowego, jeżeli należna za dany miesiąc kwota (§ 10) tego dodatku jest wyższa od zasiłku i tylko w wysokości tej różnicy.

§ 7.

Pracownikom stałym wypłaca się dodatek służbowy tylko za dni, za które przysługuje im uposażenie zasadnicze.

§ 8.

Dodatek służbowy zmniejsza się odpowiednio pracownikowi stałemu, któremu przysługuje uposażenie zmniejszone, jeżeli przez ten czas zachowa on prawo do dodatku służbowego.

§ 9.

Uprawnionym do dodatku służbowego pracownikom, pełniącym stale służbę na obszarze W. M. Gdańska, dodatek będzie wypłacany w relacji 1 złoty = 1 gulden gdański.

§ 10.

Dodatek służbowy będzie wypłacany co miesiąc z dołu, w terminie płatności uposażenia, po upływie jednego miesiąca po miesiącu obrachunkowym.

§ 11.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

(2) Do okresu, o którym mowa w § 3 ust. (2), wlicza się służbę poprzedzającą bezpośrednio wejście w życie zarządzenia niniejszego.

(3) Do czasu ustanowienia nowych stanowisk, wymienionych w § 1 ust. (1), za pracowników, mianowanych na te stanowiska, uważa się pracowników etatowych, wykonywujących stale odpowiednie czynności służbowe, za dyspozytorów wagonowni — dyżurnych wagonowni, za dyżurnych ruchu I i II kl. — wszystkich dyżurnych ruchu, a za rezerwowych dyżurnych ruchu I kl. — pracowników z tytułem służbowym adiunkta lub wyższym, wyznaczonych na stałe do wykonywania służby rezerwowej dyżurnych ruchu, zaś za ustawiaczy — starszych ustawiaczy i ustawiaczy. Naczelnik oddziału ruchowo - handlowego ustala, czy służba podwładnego mu pracownika na stanowisku, uprawniającym do dodatku służbowego ma charakter stały; w stosunku do innych pracowników ustala to Dyrektor Kolei Państwowych.

Nr P. 6/62/8/37.

588.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 grudnia 1937 r. Nr 297 w sprawie dodatków funkcyjnych.

Do czasu przystosowania rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 lutego 1934 r. Nr PU. II. 70/1/34 o dodatkach funkcyjnych pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 4/34, poz. 18) do zarządzeń Ministra Komunikacji:

a) z dnia 23 maja 1936 r. Nr P. 5/147/2/36 o organizacji warsztatów głównych K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 139),

b) z dnia 9 grudnia 1936 r. Nr P. 5/134/32/36 o organizacji parowozowni K. P. (Dz. Urz. M.K. Nr 67, poz. 341),

c) z dnia 6 lipca 1937 r. o organizacji elektrowni K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 24, poz. 185),

należy niżej wymienionym pracownikom wypłacać następujące dodatki funkcyjne:

1) naczelnikom parowozowni głównych i kierownikom centralnych biur rozdzielczych w warsztatach głównych II kl. według stawki, ustalonej w § 1. pkt 12) powołanego na wstępie rozporządzenia z 10 lutego 1934 r., dla naczelników parowozowni głównych I kl. i dla kierowników działów I kl. lub biur technicznych (laboratoriów mechanicznych) warsztatów głównych I lub II kl.,

2) zastępcom naczelników parowozowni głównych, i zawiadowcom elektrowni, według stawki, ustalonej w § 1. pkt 14) powołanego na wstępie rozporządzenia z dnia 10 lutego 1934 r., dla zastępców naczelników parowozowni głównych I kl. i dla zawiadowców elektrowni I kl.

Nr P. 6/70/41/37.

589.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 grudnia 1937 r., Nr 298, o karach, które mogą ulec zatarciu na podstawie § 96 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(1) Karom porządkowym w rozumieniu § 56 i 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) odpowiadają w rozumieniu § 96 ust. (2) tegoż rozporządzenia wszystkie kary, ustanowione jako porządkowe w przepisach o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.", uchylonych z dniem 1 lutego 1934 r. lub przed tą datą.

(2) Karom dyscyplinarnym, wymienionym w § 58 ust. (1) pkt 1), 2) i 3) powołanego rozporządzenia, odpowiadają kolejno, ustanowione jako dyscyplinarne, kary wymienione:

1) w § 66 ust. 6 pkt 1), 2) i 3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 447), a mianowicie:

a) nagana,
b) wstrzymanie posunięcia do wyższego szczebla uposażenia lub wynagrodzenia na przeciąg czasu od roku do trzech lat,
c) usunięcie z dotychczasowego stanowiska w drodze przeniesienia w obrębie tej samej lub innej miejscowości, z równoczesnym obniżeniem uposażenia lub wynagrodzenia o jeden stopień;

2) w § 66 ust. 1 pkt 1), 2) i 3) rozporządzenia wymienionego w pkt 1), w brzmieniu, zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 576) i ogłoszonym w obwieszczeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 736), a mianowicie:

a) nagana,
b) grzywna do wysokości 10% miesięcznego uposażenia (wynagrodzenia) na przeciąg czasu najwyżej do jednego roku,
c) przeniesienie do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia.

(3) Karom dyscyplinarnym, wymienionym w § 59 ust. (2) pkt 1) i 2) powołanego na wstępie rozporządzenia odpowiadają, ustanowione jako dyscyplinarne kary, wymienione:

1) w § 69 ust. 1 pkt 1) i 2) powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 447), a mianowicie:

a) nagana,
b) stałe lub czasowe zmniejszenie uposażenia w stanie nieczynnym, najwyżej o 25%;

2) w § 69 ust. 1 rozporządzenia powołanego w pkt 1), w brzmieniu, zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 576) i ogłoszonym w obwieszczeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 736), a mianowicie:

a) nagana,
b) grzywna do wysokości 10% miesięcznego uposażenia (wynagrodzenia) na przeciąg czasu najwyżej do jednego roku,

(4) Ponadto karom, wymienionym w § 72 powołanego na wstępie rozporządzenia, odpowiadają kary, wymienione:

1) w § 46 ust. 1 pkt 1) i 2) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 września 1929 r., Nr I. 19646/29, w sprawie Przepisów o stosunku służbowym pracowników próbnych przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 152), a mianowicie:

a) upomnienie,
b) kara pieniężna do wysokości 10% należnej za miesiąc płacy,

2) w § 52 ust. (3) pkt 1), 2) i 3) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1933 r. Nr P. U. II. 158/9, w sprawie Przepisów

o stosunku służbowym pracowników próbnych przedsiębiorstwa „P. K. P.“ (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 38), a mianowicie:

a) nagana,
b) grzywna do wysokości 10% miesięcznego wynagrodzenia na przeciąg czasu najwyżej do jednego roku,
c) przeniesienie do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia.

Nr P. 4/4/16/37.

590.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 grudnia 1937 r. Nr 296, w sprawie ochrony drobnych przesyłek wartościowych oraz w sprawie wyznaczania strażników K. P. do konwojowania pociągów.

Powtarzające się wypadki okradania cenniejszych przesyłek drobnych podczas przewozu koleją, zmuszają do wzmocnienia dozoru, aby przesyłkom tego rodzaju zapewnić na przyszłość większe bezpieczeństwo.

W tym celu Dyrekcje zarządzą, aby drobne przesyłki o większej wartości, tj. składające się z towarów wysokotaryfikowanych, zaliczonych według Tar. Tow. Cz. I. B. do klasy taryfowej 1 (np. futra, manufaktura, wina, delikatesy, wyroby tytoniowe itp.) pozostawały pod ścisłym dozorem od chwili ich przyjęcia do przewozu, do czasu wydania odbiorcom.

Kierownicy ekspedycji towarowych w miarę potrzeby będą żądali od zawiadowców stacji wyznaczania strażników, których zadaniem będzie strzeżenie przesyłek od chwili ich załadowania do wagonów do chwili włączenia wagonów do pociągu i oddania pod dozór uzbrojonej drużynie konduktorskiej, o ile strażnicy ci nie otrzymali polecenia konwojowania pociągu. Organa te winny również w drodze dozorować przeładunek tych przesyłek oraz doładowanie i odładowanie przesyłek z (do) tych wagonów. Po przybyciu do stacji przeznaczenia wagony z drobnymi przesyłkami wartościowymi powinny pozostawać pod dozorem straży K. P. Od chwili wyładowania przesyłek do magazynu kolejowego, aż do wydania ich odbiorcy, nadzór nad przesyłkami tymi sprawuje normalnie kolejowy personel magazynowy, względnie straż K. P. (o ile jest tam przewidziany planem organizacyjnym posterunek strażniczy).

Przepisów okólnika niniejszego należy ściśle przestrzegać specjalnie przy przewozie materiałów wybuchowych i wszelkiej broni, jeżeli tego rodzaju przesyłki nie są konwojowane przez wojsko.

Do konwojowania pociągów powinni być wyznaczani z reguły tylko strażnicy uprawnieni do otrzymywania ryczałtu na wyjazdy służbowe w myśl zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 marca 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmian w przepisach o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.“ (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 89); w wyjątkowych przypadkach może wyznaczyć innych strażników tylko kierownik rejonu ochrony kolei.

Nr P. 10-221/44/37.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552-00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28 Konto czekowe PKO Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 95221. 24.XII.37. 8400.

882